

Abraham – misie vedená láskou

Texty na tento týden

Genesis 18

Základní verš

„Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“ (J 13,34.35)

Od začátku byl Abraham ochotný být Božím služebníkem. Můžeme si to uvědomit například v Gn 18. kapitole, kdy ho Bůh varoval před tím, co se stane v Sodomě a Gomoře. „Ovšem, Panovník Hospodin nečiní nic, aniž by zjevil své tajemství prorokům, svým služebníkům“ (Am 3,7). A v tomto příběhu byl Božím „služebníkem, prorokem“ právě Abraham.

Abraham odpočíval „za denního horka ve dveřích stanu“ (Gn 18,1), když uviděl přicházet tři muže. „Abraham viděl ve svých hostech pouze tři unavené pocestné. Vůbec ho nenapadlo, že je mezi nimi Ten, jehož může uctívat, aniž by zhřešil.“ (PP 138.139; NUD 60)

Brzy se však osobně zapojil do Boží práce. Jak se dozvídáme v Gn 18, Abrahamovo zapojení spočívalo v přímlyvných modlitbách za obyvatele Sodomy a Gomory. Chtěl zjistit, zda by tito lidé nemohli být navzdory své zkaženosti zachráněni. I takové jednání můžeme vnímat jako misijní práci.

V této kapitole jsou odhaleny tři výrazné Abrahamovy vlastnosti: pohostinnost, láska k lidem a touha modlit se. Jedná se o vlastnosti, které mohou velice pomáhat v misi.

Osnova lekce

Hlavní postavou této lekce je Abraham. Na jeho příběhu (Gn 18 a 19) budeme sledovat, jak vypadá život člověka, který přijme Boží povolání k misijní službě, a jakými vlastnostmi se vyznačuje.

- Gn 18,1–15: Pohostinnost – praktický zájem o dobro druhých (neděle)
- Gn 18,16–33: Láska – touha zachránit hříšníky (pondělí)
- Gn 18,30–33: Modlitba – sdílení Boží lásky k lidem (úterý)
- Gn 19,1–29: Věrnost – plnění poslání bez ohledu na výsledek (středa)
- Gn 12,1–9: Důvěra – nechat se použít Bohem tak, jak chce on (čtvrtek)

DAR POHOSTINNOSTI

¹ Ukázal se Hospodin Abrahamovi při božišti Mamre, když seděl za denního horka ve dveřích stanu. ² Rozhlédl se a spatřil: Hle, naproti němu stojí tři muži. Jakmile je spatřil, vyběhl jim ze dveří stanu vstříc, sklonil se k zemi ³ a řekl: „Panovníku, jestliže jsem u tebe našel milost, nepomij svého služebníka.“ ⁴ Dám přinést trochu vody, umyjte si nohy a zasedněte pod strom. ⁵ Rád bych vám podal sousto chleba, abyste se posilnili; potom půjdete dál. Přece nepominete svého služebníka.“ Odvětili: „Učiň, jak říkáš.“ (Gn 18,1–5)

Osobní studium

Jak se projevuje Abrahamova pohostinnost v jeho rozhovoru s hosty (Gn 18,1–15)?

Abraham seděl u vchodu do svého stanu „za denního horka“. Takové chování bylo neobvyklé. V letním horku, v poledne, kdy je slunce nejvýše, hledá každý stín a svěží vánek. Abraham možná snášel horko právě proto, aby mohl pomoci kolemjdoucím.

Znenadání uviděl tři poutníky. Měl zřejmě ve zvyku nabídnout cizincům pohoštění. To mohl být důvod, proč iniciativa k setkání vzešla od Abrahama. V textu se dozvídáme, že jakmile je spatřil, rozběhl se směrem k nim. Tato skutečnost je důležitá. Abraham jde za nimi, setkává se s nimi, nečeká, až oni přijdou k jeho stanu (Gn 18,2), a nabízí jim občerstvení.

Abraham si byl vědom svého poslání, kterým bylo podělit se o poznání Hospodina s každým člověkem, kterého potká ve světě plném pohanství, modlářství a mnohobožství. Jak můžeme usuzovat z popisované

situace, své poslání se snažil plnit i prostřednictvím pohostinnosti vůči cizincům, kteří se právě objevili na obzoru.

Do Abrahamova „velkého domu“ patřilo společně se služebníky více než tisíc lidí, z nichž mnozí patřili nedávno předtím k pohanům. To vyžadovalo pevnou a ráznou ruku u kormidla. Slabost a váhavost by zde neobstály. [...]

Svou autoritu ale Abraham uplatňoval s velkou moudrostí a citlivostí, takže si získal jejich srdce. Jeho vliv se rozšířil i za hranice jeho domácnosti. Kdekoli postavili své stany, tam vystavěl i oltář, na který přinášel oběti a u kterého uctíval Boha. I když stany složili, oltář zůstal. Mnoho kočovných Kenaanců, kteří díky Abrahamovu životu poznali pravého Boha, se u oltáře zastavilo, aby tam obětovali Hospodinu.“ (Ed 187; Vých 111)

Abraham od začátku chápal, že ho Bůh povolal a že jeho cesta do zaslíbené země nebyla dovolená, ale poslání. Měl být požehnáním pro lidi kolem a prostřednictvím jeho potomků i pro celý svět.

Aplikace

Jaké zásady Abrahamova příkladu pohostinnosti můžeš použít ve svém životě?

ABRAHAMOVA LÁSKA KE VŠEM

Přečti si text Gn 18,16–33. Jak Abraham projevilsvou lásku ke všem lidem bez ohledu na jejich původ? Přečti si text Gn 18,16–33. Jak Abraham projevilsvou lásku ke všem lidem bez ohledu na jejich původ? Přečti si text Gn 18,16–33. Jak Abraham projevilsvou lásku ke všem lidem bez ohledu na jejich původ? Přečti si text Gn 18,16–33. Jak Abraham projevilsvou lásku ke všem lidem bez ohledu na jejich původ?

Osobní studium

Přečti si text Gn 18,16–33. Jak Abraham projevilsvou lásku ke všem lidem bez ohledu na jejich původ?

Druhá Abrahamova vlastnost, o které se dozvídáme v Gn 18, je jeho láska k lidem, dokonce i k těm, které osobně neznal. Je to velké poučení pro každého z nás. Obyvatelé Sodomy a Gomory byli hříšní, vzdálení od hodnot, které vyznával Abraham. Jeho srdce však bylo naplněno láskou ke každému – bez rozdílu rasy, pohlaví, jazyka či náboženství.

Bůh řekl Abrahamovi své rozhodnutí zničit dvě zkažená města. „Hospodin dále pravil: „Křik ze Sodomy a Gomory je tak silný a jejich hřích je tak těžký, že už musím sestoupit a podívat se. Jestliže si počínají tak, jak je patrné z křiku, který ke mně přichází, je po nich veta; zjistím si, jak tomu je“ (Gn 18,20.21).

S velkou pokorou a úctou se Abraham obrátil k Bohu se svou prosbou (Gn 18,25). Doufal, že svou láskou zachrání všechny lidi v těchto městech, nejen spravedlivé. Abraham určitě věděl, jak hříšní a bezbožní byli obyvatelé těchto měst. Kdoví, jaké příběhy o nich a o jejich praktikách slyšel. Z toho, co se dozvídáme v další kapitole, v souvislosti se zvrhlým davem před Lotovým domem (viz Gn 19,1–11), to byli velmi zlí a zkažení lidé.

Abraham však znal Boží lásku. I proto se dovolává Božího milosrdenství ve prospěch hříšníků. Abraham věděl, že se lidské bytosti vždy mohou v pokání vrátit k Bohu. Podle Abrahama by právě záchrana dala obyvatelům těchto měst šanci činit pokání.

Abraham ve své prosbě vycházel z osobní zkušenosti, z toho, co sám věděl o Boží lásce k lidem. Sám měl velmi rád všechny lidi, i hříšné, a věděl, že dokud člověk žije, má naději na spasení.

Aplikace

Proč je přimluvná modlitba důležitá v našem vlastním modlitebním životě? Jak ti může modlitba za druhé v nouzi pomoci duchovně růst a více prožívat Boží lásku k hříšníkům?

ABRAHAMOVA PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

³⁰I řekl: „Ať se Panovník nerozhněvá, když budu mluvit dále: Možná, že se jich tam najde třicet.“ Pravit: „Neučiním to, najdu-li jich tam třicet.“³¹Řekl pak: „Hle, dovoluji si promluvit k Panovníkovi znovu: Možná, že se jich tam najde dvacet.“ Pravit: „Nezahladím je kvůli těm dvaceti.“³²Nato řekl: „Ať se Panovník nerozhněvá, promluví-li ještě jednou: Možná, že se jich tam najde deset.“ Pravit: „Nezahladím je ani kvůli těm deseti.“³³Hospodin po skončení rozmluvy s Abrahamem odešel a Abraham se vrátil ke svému místu. (Gn 18,30–33)

Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni. Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého. (Jk 5,16)

Osobní studium

Uvažuj o textech Gn 18,23–32 a Jk 5,16. Co se z nich můžeme naučit o moci přímluvné modlitby?

Rozhovor Abrahama s Bohem je vzorem přímluvné modlitby. Abraham je v této kapitole představen jako ten, kdo se před Bohem přimlouvá za lid Sodomy a Gomory. Prosil za ně a mluvil v jejich prospěch. V určitém smyslu tak byl předobrazem, symbolem Ježíše jako našeho Přimlůvce u Otce. Naše poslání bude úspěšné jen tehdy, budeme-li se i my podobně modlit za druhé.

Abraham se naučil milovat obyvatele Sodomy, Gomory a dalších měst v okolí. Proto byla jeho modlitba přímá a upřímná. Už dříve bojoval proti některým panovníkům, kteří porazili krále Sodomy a Gomory. Po Abrahamově vítězství se sodomský král Béra setkal s Abrahamem a Malkisedekem. Béra žádal, aby se jeho lid mohl vrátit

do svých domovů: „Dej mi lidi, a jmění si nech“ (Gn 14,21). To je projev lásky tohoto krále k jeho lidu. Jelikož jednou z důležitých Abrahamových vlastností byla láska, miloval krále Sodomy a Gomory a modlil se za ně a za jejich lid. „Teď se je snažil zachránit svou modlitbou.“ (PP 140; NUD 60)

Abraham projevoval v modlitbách pokoru a vytrvalost. Jakmile Bůh přijal první prosbu, aby zachránil město, dokud tam bude žít padesát spravedlivých, pokračoval ve svých prosbách.

Bez přímluvné modlitby nemůže být naše poslání úspěšné. Po setkáních, po kázání nebo studiu Bible se musíme modlit za lidi, se kterými jsme byli v kontaktu. Bůh vyslýchá tyto modlitby a dotýká se srdcí lidí, se kterými jsme se setkali. Naše přátelé nebo známé neobrátní moudrá nebo vzletná slova – tuto moc má jedině Duch svatý. To je důvod, proč se v našem misijním snažení musíme modlit zvláště za každého člověka.

Aplikace

Uvažuj o textech Ř 8,34 a Žd 7,25. Jak popisují, co pro nás Ježíš dělá? Jak ti tato pravda může pomoci lépe porozumět tvému vlastnímu úkolu: přimlouvav se za druhé?

ABRAHAMOVO POSLÁNÍ

²⁷Za časného jitra se Abraham vrátil k místu, kde stál před Hospodinem. ²⁸Vyhlížel směrem k Sodomě a Gomoře a spatřil, jak po celé krajině toho okrsku vystupuje ze země dým jako dým z hutě. ²⁹Ale Bůh, když vyhlazoval města toho okrsku, pamatoval na Abrahama: poslal Lota pryč ze středu zházy, když vyvracel města, v nichž se Lot usadil. (Gn 19,27–29)

Osobní studium

Přečti si text Gn 19,1–29. Jaký byl výsledek Abrahamovy pohostinnosti, lásky a modlitby?

Text poskytuje zajímavou informaci o postavení, jaké měl Lot v Sodomě: „Lot seděl v sodomské bráně“ (Gn 19,1). To znamená, že měl ve městě důležité postavení, zřejmě působil jako veřejný úředník. „Sedět v bráně“ bylo výsadou úředníků, soudců a králů (2S 19,9; Jr 38,7; Rt 4,1).

Text Gn 19 je téměř paralelní s 18. kapitolou a příběhem andělů a Abrahama. Abraham a Lot seděli každý u vchodu nebo brány (Gn 18,1; Gn 19,1); Abraham i Lot pozvali cizince, aby si odpočinuli v jejich příbytku (Gn 18,3.4; Gn 19,2); Abraham i Lot připravovali pro návštěvníky jídlo (Gn 18,4–8; Gn 19,3). Ať už měl Lot jakékoli chyby, zdá se, že měl také dobré vlastnosti.

„Hospodin začal chrlit na Sodomu a Gomoru síru a oheň; od Hospodina z nebe to

bylo. Tak podvrátil ta města i celý okrsek a zničil všechny obyvatele měst, i co rostlo na rolích“ (Gn 19,24.25).

Nevíme, kolik lidí žilo ve městech Sodomě a Gomoře v době této zprávy, ale jejich brány opustili pouze čtyři a zachráněni byli nakonec jen tři. Podobné to bylo i při potopě. Nevíme, kolik lidí tehdy obývalo zemi, ale víme, že většina zachráněna nebyla.

Skutečnost, že se ze Sodomy zachránil jen zlomek obyvatel, nám něco naznačuje i o naší evangelizační práci. Ne všichni budou zachráněni. Toužíme a modlíme se, aby všichni přijali Ježíše a jeho plán spasení. Každý člověk má však svobodnou vůli. Naším úkolem je oslovit co nejvíce lidí a vyzvat je k rozhodnutí pro Ježíše. Když plníme své poslání, Bůh nám pomáhá prostřednictvím Ducha svatého, ale nikdy nepůjde proti vůli člověka. Svobodná vůle znamená, že v konečném důsledku, bez ohledu na to, co a kolik děláme a jak a kolik se modlíme, spasení závisí na volbě každého jednotlivce.

Aplikace

Jak se můžeme naučit nenechat se odradit, pokud při evangelizaci nevidíme takové výsledky, po jakých toužíme?

PODŘÍZENÍ SE BOŽÍ VŮLI

¹Řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. ²Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnaním! ³Požehnám těm, kdo žehnají tobě, proklejí ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnaní veškeré čeledi země.“ ⁴„A Abram se vydal na cestu, jak mu Hospodin přikázal. Šel s ním také Lot. Abramovi bylo sedmdesát pět let, když odešel z Cháranu. ⁵Vzal svou ženu Sára a Lota, syna svého bratra, se vším jměním, jehož nabyli, i duše, které získali v Cháranu. Vyšli a ubírali se do země kenaanské a přišli tam. ⁶Abram prošel zemí až k místu Šekemu, až k božišti Móre; tehdy v té zemi byli Kenaanci. (Gn 12,1–6)

Osobní studium

Přečti si text Gn 12,1–9. Co nás učí tyto verše o podřízení se Boží vůli – a to i tehdy, když není jasné, jaká cesta nás čeká?

Jednou z hlavních Abrahamových vlastností byla jeho ochota bezvýhradně se podřít Boží vůli. Všechny zkušenosti Abrahama s Bohem byly charakterizovány tímto podřízením se.

Povolání: Abrahama Hospodin vyzval: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu“ (Gn 12,1). Když uslyšel hlas z nebe, jeho první reakcí sice mohlo být ignorování tohoto hlasu nebo jeho zpochybnění. Mohl tuto výzvu odmítnout se slovy: „Nikam nepůjdu, tady je můj domov, líbí, se mi tu, mám to tady rád.“ „Země, kterou ti ukážu“, to vypadá minimálně jako velmi zvláštní popis destinace! Ale Abraham výzvu přijal. Svou vůli podřídil Boží vůli. Opustil dům svého otce i svou zemi:

„A Abram se vydal na cestu, jak mu Hospodin přikázal“ (Gn 12,4).

Výběr země: Když mezi služebníky Lota a Abrahama propukl spor, opět se projevila Abrahamova pokorná povaha. Abraham nešel bojovat s vlastním příbuzným. Podrobil se Boží vůli a ten mu opět požehnal: „Poté, co se Lot od něho oddělil, řekl Hospodin Abramovi: „Rozhlédni se z místa, na němž jsi, pohlédni na sever i na jih, na východ i na západ, neboť celou tu zemi, kterou vidíš, dám tobě a tvému potomstvu až navěky““ (Gn 13,14.15).

Zničení Sodomy a Gomory: Když Bůh zjevil Abrahamovi osud těchto dvou měst, Abraham, plný lásky, se snažil města zachránit. Protože ve městech nebylo ani deset spravedlivých, byla nakonec zničena. Abraham se podřídil Boží vůli a přijal Boží soud nad těmito městy.

Hospodin mohl použít Abrahama, protože ten se podřídil Bohu za všech okolností. To samé očekává Bůh dnes i od nás.

Aplikace

V našich městech čelíme překážkám při vhodném a efektivním kázání evangelia. Potřebujeme se modlit a prosit Boha, aby zasáhl.

Výzva

Najdi způsob, jak kontaktovat někoho, kdo prožívá podobné problémy jako ty. Řekni mu, že se za něho modlíš, a požádej Boha, aby ti ukázal, jak můžeš tomuto člověku pomoci.

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Abrahamovy modlitby za Sodomu ukazují, že máme chovat nenávisť k hříchu, ale s hříšníkem máme mít soucit a máme ho mít rádi. Všude kolem nás jsou lidé, kteří se řítí do záhuby. Každou hodinu někteří zacházejí za hranici, kde je už není možno zasáhnout Boží milostí. Kde jsou hlasy, které naléhavě vyzývají hříšníka, aby unikl tomuto hroznému údělu? Kde jsou ti, kdo za něj úpěnlivě prosí Boha? [...]

Abraham měl stejného ducha jako Kristus, který je sám největším přímluvcem za hříšníky. Kristus prokázal hříšníkovi takovou lásku, jakou může projevit jen nekonečná dobrota. V mukách způsobených ukřižováním, zatížen hrozným břemenem hříchů celého světa, prosil za své vrahy: ‚Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí‘ (L 23,34).“ (PP140; NUD 61)

„Abraham se neuzavíral před svými sousedy. Svým odlišným životem a charakterem výrazně ovlivňoval uctíváče model ve prospěch pravé víry. Jeho věrnost Bohu byla neochvějná, přitom však jeho laskavost a štědrost vzbuzovaly důvěru a přátelství.“ (PP 133.134; NUD 58)

Otázky k rozhovoru

1. Jaké další příklady z Písma nám ukazují jednotlivce, kteří splnili své poslání? Jak byste zhodnotili Jana Křtitele? Řekli byste, že byl úspěšný?
2. Přečtěte si text Gn 19,30–36. Co se zde dovídáme o charakteru některých zachráněných ze Sodomy?
3. Co dalšího se můžeme naučit od Abrahama o misií a způsobu, jakým ji dělal?
4. Považujete Abrahamův proslov za Sodomu a Gomoru za úspěšný, nebo neúspěšný? Vysvětlete své hodnocení.